

войска. Омаръ искалъ отъ него само да донесе колко-то може по-вече плячка. На Амру се заръчало да не влиза съ войска-та върѣдъ областъта, ами да се върне назадъ, ала той непослушълъ тая заповѣдъ. Той се договори съ жители-тъ на Египетъ; разби гръцка-та войска и спомогнатъ съ нови сили, които му пратилъ Омаръ, съвсемъ отцѣпилъ Египетъ отъ Християнски-тъ области. Най-добри-тъ земи на Визатантия: Сирия, Египетъ и сичка севѣрна Африка — земя, която нѣкога-си играла таквази важна рола въ история-та на християнство-то — сичко туй се предало въ рѣце-тъ на Мохамеданци-тъ. Ерусалимъ, Антиохия, Александрия и Картагена — градове, дѣто се образувало християнство-то и дѣто първи пѣтъ то побѣ врѣхъ надъ езичество-то и юдейството — бѣхж принудени да пуснатъ помежду си едни таквизи смѣли хора. За вѣрванъе е, че вѣра-та на Азиятски-тъ и Африкански-тъ Христиени трѣбаше отъ туй много да ослабне — както и наистина стана. Хиляди-хиляди приемали исляма (мохамеданство-то) само да не плаштатъ давнина. Омаръ освояваштецъ Византийски-тъ области, борилъ се въ сѣшто-то време и съ Персия, която така сѣшто преминала въ рѣце-тъ на Аравитени-тъ. Но Персийци-тъ се държали юнашки. Цѣли области, покорени отъ Аравитени-тъ, изново се повдигали и до толкози се осилвали, штото Аравитени-тъ били принудени изново да ги покоряватъ. Таквози подобно нѣшто не се случвало у Византийски-тъ области; тѣ се покорили сички отведнажъ и послѣ не предирнемали вече ништо.